

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **MaVin-nástroje s. r. o.**, K Javůrku 317, Nový Hrádek, zastoupené advokátkou Mgr. Markétou Vítovou, 5. května 66, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, Na Františku 32, Praha 1, proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 22. 2. 2024, čj. MPO 13623/24/11200/01000, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 20. 3. 2025, čj. MPO 32626/2025, ve spojení s rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 2. 6. 2025, čj. MPO 53630/2025, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2025, čj. 17 A 25/2024-65,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 6 135 Kč do rukou její zástupkyně, advokátky Mgr. Markéty Vítové, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Ve věci jde o propadnou lhůtu pro zahájení řízení o odnětí dotace. Tato lhůta je podle unijních předpisů čtyřletá, avšak neskončí dříve než s definitivním ukončením víceletého projektu. U projektu, který se zde řeší, byla kromě požadavku na ukončení do určitého data vyžadována i pětiletá udržitelnost. Doba této udržitelnosti se však – navzdory opačnému přesvědčení ministerstva – nezapočítávala do doby projektu, respektive neovlivňovala okamžik jeho definitivního ukončení. Na zahájení řízení o odnětí dotace tedy ministerstvo mělo standardní čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti.

1. Popis věci

[2] Žalobkyni – společnosti zabývající se zakázkovou výrobou obráběcích nástrojů – byla v srpnu 2017 poskytnuta dotace ve výši zhruba 3,5 mil. Kč z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. V březnu 2019 přišla žalobkyni poslední platba, datum ukončení projektu bylo v rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoveno na konec roku 2019. Ministerstvo průmyslu a obchodu v lednu 2023 žalobkyni oznámilo, že zahajuje řízení o odnětí dotace. V tomto řízení pak ministerstvo odňalo žalobkyni dotaci, protože v žádosti neuvedla úplné informace. Žalobkyně se proti rozhodnutí ministerstva bránila rozkladem, ovšem neuspěla.

[3] Dále se žalobkyně obrátila na Městský soud v Praze. Ten jí vyhověl a spolu s rozhodnutím o rozkladu zrušil i rozhodnutí ministerstva. Zjistil totiž, že ministerstvo zahájilo řízení o odnětí dotace až poté, co uplynula čtyřletá propadná lhůta pro jeho zahájení. Nesrovnalost, která k odnětí dotace vedla, byla obsažena už v žádosti o dotaci; propadná lhůta tedy začala běžet už rozhodnutím o schválení dotace, tj. v srpnu 2017, a uplynula v srpnu 2021. Ministerstvo tak řízení o odnětí dotace zahájilo o téměř půldruhého roku později.

2. Argumenty stran v kasačním řízení

[4] Proti rozsudku městského soudu podává **kasační stížnost** Ministerstvo průmyslu a obchodu. Ministerstvo zdůrazňuje, že čl. 3 odst. 1 nařízení Rady č. 2988/95, o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, stanoví (kromě čtyřleté propadné lhůty pro zahájení řízení o odnětí dotace) i pravidlo, že v případě víceletých programů propadná lhůta neskončí před definitivním ukončením programu (projektu). Žalobkyni byla dotace poskytnuta na víceletý projekt, na který se vztahovala obecná pravidla stanovená nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013. Tato pravidla (konkrétně čl. 71 nařízení) stanoví povinnou pětiletou udržitelnost projektu. Projekt žalobkyně tedy byl definitivně ukončen až po těchto pěti letech (od poslední platby, tj. v březnu 2024), a propadná lhůta tak nemohla uplynout dříve.

[5] Městský soud ve věci žalobkyně odkázal na rozsudek Soudního dvora, podle kterého se za definitivní ukončení projektu považuje konečné datum pro uskutečnění plateb způsobilých výdajů (rozsudek ze dne 15. 6. 2017 ve věci C-436/15, *UAB Alytaus regiono atlieku tvarkymo centras*). Ministerstvo však s uplatněním tohoto závěru nesouhlasí: Soudní dvůr se totiž tehdy zabýval projektem, u kterého pravidla nevyžadovala udržitelnost. Městskému soudu ministerstvo vytýká, že nevysvětlil, proč při určování data definitivního ukončení projektu nevzal v úvahu dobu jeho povinné udržitelnosti. Jednoznačně se městský soud nevyjádřil ani k tomu, zda byl podle něj projekt definitivně ukončen v den skutečné realizace, v den uskutečnění poslední platby nebo až v den, který byl jako konečný uveden v rozhodnutí o schválení dotace. Ministerstvo konečně navrhuje, aby NSS položil Soudnímu dvoru předběžnou otázku, zda lze závěry vyřčené ve věci C-436/15 uplatnit i na dotace poskytované podle nařízení č. 1303/2013 (*které stanoví společná pravidla pro používání evropských strukturálních a investičních fondů*), respektive zda je projekt definitivně ukončen až skončením doby udržitelnosti.

[6] Žalobkyně ve **vyjádření** ke kasační stížnosti považuje rozsudek městského soudu za správný a zákonný. Městský soud vyšel z nejzazšího data, ke kterému by snad bylo možné projekt označit za definitivně ukončený, tj. z data uvedeného v rozhodnutí o schválení

pokračování

dotace. Ministerstvo by neuspělo, ani kdyby byl projekt považován za definitivně ukončený až k tomuto dni. Proto nebylo třeba, aby se městský soud zabýval tím, zda projekt definitivně neskončil už k dřívějšímu datu. Městský soud vysvětlil, že projekt je obecně definitivně ukončen, je-li dokončena jeho realizace, popřípadě je-li uskutečněna poslední platba z dotace; záleží na tom, která ze skutečností nastane později.

3. Posouzení věci

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Ve věci se řeší dotace z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014–2020. Tento operační program byl jedním z programů, jejichž prostřednictvím bylo možné čerpat finanční prostředky z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Ten patří mezi evropské strukturální fondy, jejichž fungování se řídí obecnými pravidly stanovenými nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013. Zde se mimo jiné vyžaduje trvalost operací (*udržitelnost*), tedy aby po určitou dobu – zpravidla pět let dlouhou – nenastaly vyjmenované skutečnosti; nastanou-li, je třeba příspěvek ze strukturálního fondu vrátit (čl. 71 nařízení).

[9] Prostředky z Evropského fondu pro regionální rozvoj jsou v České republice vynakládány jako dotace na konkrétní projekty skrze Národní fond. Poskytování dotací z Národního fondu a jejich odnímání se řídí rozpočtovými pravidly (tj. zákonem č. 218/2000 Sb.), nestanoví-li právo Evropské unie jinak [viz jejich § 37 odst. 1 písm. a) a § 37 odst. 6]. Z rozpočtových pravidel plyne, že poskytovatel dotace může zahájit řízení o odnětí dotace, pokud po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace zjistí, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé [§ 15 odst. 1 písm. b)]. Neupravuje se tu však, do kdy musí být takové řízení zahájeno. Tuto lhůtu stanoví právo Evropské unie, konkrétně nařízení Rady č. 2988/95, o ochraně finančních zájmů Evropských společenství. Podle tohoto nařízení činí doba pro zahájení stíhání čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti, a v případě víceletých programů běží tato doba v každém případě až do definitivního ukončení programu (čl. 3 odst. 1 nařízení). Pokud by tedy k nesrovnalosti u víceletého programu došlo více než čtyři roky před jeho definitivním ukončením, doba, ve které lze stíhání zahájit, se prodlužuje právě až do definitivního ukončení programu. V ostatních případech – došlo-li k nesrovnalosti méně než čtyři roky před ukončením víceletého programu nebo až po něm – zůstává lhůta pro zahájení stíhání čtyřletá.

[10] Víceletým programem ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 je také projekt, který má být uskutečňován v průběhu několika let a který je financován z unijních prostředků (rozsudek Soudního dvora ve věci C-436/15, bod 51). Z toho plyne, že za víceletý program je nutné považovat konkrétní projekt, nikoli zastřešující operační program (rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2024, čj. 3 Afs 248/2023-135, bod 28). To, kdy lze program považovat za definitivně ukončený, pak závisí na pravidlech, která upravují jednotlivý víceletý program (C-436/15, bod 61). Nařízení, které se vztahuje na Evropský fond pro regionální rozvoj, vymezuje pojem dokončená operace; označuje jím operaci, která je fyzicky dokončena nebo zcela provedena a v souvislosti s níž příjemci provedli všechny příslušné platby a byl jim vyplacen odpovídající příspěvek z veřejných zdrojů (čl. 2 odst. 14 nařízení č. 1303/2013). Podle pravidel vztahujících se na operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost je projekt možné ukončit kdykoli dříve, nejpozději pak

v termínu, který je uveden v rozhodnutí o poskytnutí dotace; poté je však příjemce dotace povinen předkládat zprávy o udržitelnosti projektu (viz část 4.4 dokumentu čj. MPO 25075/15/61100 z června 2017, který je přílohou správního spisu v nynější věci). Nic tedy nenásvědčuje tomu, že by se doba udržitelnosti projektu, stanovená pro projekty financované z Evropského fondu pro regionální rozvoj, respektive z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (viz [8]), měla započítávat do doby projektu, tedy že by měl být projekt považován za definitivně ukončený až uplynutím doby udržitelnosti.

[11] V nynější věci šlo o nesrovnalost související se žádostí o dotaci na víceletý projekt. Žalobkyně – podle ministerstva – v žádosti neuvedla úplné informace. Dotace byla žalobkyni na zhruba dva roky trvající projekt poskytnuta v roce 2017, v tomto roce tedy vznikla nesrovnalost ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95. O počátku propadné lhůty pro zahájení řízení o odnětí dotace ostatně není mezi žalobkyní a ministerstvem sporu. Doba pro zahájení stíhání (v této věci: řízení o odnětí dotace) běžně činí čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti. Tyto čtyři roky v nynější věci uběhly v roce 2021, tedy až po definitivním ukončení dvouletého projektu. Konkrétní datum definitivního ukončení programu v nynější věci není podstatné: všechna v úvahu připadající data (datum ukončení fyzického uskutečňování projektu, datum přijetí poslední platby či nejzazší datum ukončení projektu stanovené v rozhodnutí o dotaci) totiž spadají do roku 2019, tj. do doby před uplynutím čtyřleté propadné lhůty pro zahájení řízení o odnětí dotace.

[12] Ministerstvo zahájilo řízení o odnětí dotace v roce 2023. Otázka uplynutí propadné lhůty pro zahájení řízení se k námitce žalobkyně řešila už v řízení o rozkladu. Ministr tehdy argumentoval tím, že lhůta ještě nemohla uplynout, protože dosud nebyl ukončen operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. V řízení před městským soudem pak ministerstvo zareagovalo na rozsudek ve věci 3 Afs 248/2023 (viz [10]) a argumentaci změnilo: propadná lhůta prý nemohla uplynout před skončením doby udržitelnosti projektu, tj. před rokem 2024. Ani s touto argumentací však ministerstvo nemohlo uspět. Pravidla vztahující se na projekty financované z Evropského fondu pro regionální rozvoj, respektive z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, totiž nestanoví, že by se doba udržitelnosti projektu měla započítávat do doby projektu, tedy že by měl být projekt považován za definitivně ukončený až uplynutím doby udržitelnosti. Tento závěr nespočívá ve výkladu unijního práva, ohledně nějž by mohly panovat pochybnosti; NSS proto nepoložil předběžnou otázku Soudnímu dvoru.

4. Závěr a náklady řízení

[13] Ministerstvo se svými námitkami neuspělo. NSS proto jeho kasační stížnost zamítl. Neúspěšné ministerstvo nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Úspěšné žalobkyni přiznal soud náhradu nákladů řízení za jeden úkon právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb.)). Za tento úkon náleží odměna ve výši 4 620 Kč (§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 advokátního tarifu) a paušální částka 450 Kč jako náhrada hotových výdajů. Zástupkyně žalobkyně je plátkyní DPH, soud proto zvýšil odměnu i o částku daně (1 065 Kč). Celkově je tedy ministerstvo povinno uhradit žalobkyni náklady řízení o kasační stížnosti ve výši součtu těchto tří částek, tedy 6 135 Kč.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2026

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu